

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Cap. III. De potestate Ordinis quoad absolvendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

Medici incipiant ægrotos curare, nisi eos moneant de faciendi peccatorum confessione, neque eosdem ultra tertium diem visitent, nisi ipsi de confessione f. & a confiter, per testimonium Confessoris scriptis datum, additque, ut Medici, antequam Doctoratus gradum assumant, hoc præceptum, se observaturos, jurent.

2. Profecto multa ex his temperavit ipsa consuetudo. Ita Suarez de *Pæn.* d. 35. *secl.* 3. n. 5. Sanch. 3. *Sum.* c. 10. & Scottia in *conf.* Pontificii *epist.* 88. *Theor.* 215. Primò ergo id intelligitur de morbis periculosis. Secundò, sufficit testimonium domesticorum, vel ipsius ægroti, si appareant fide digni. Tertio, satis erit, si Medicus adnoceat ægrotum per alios. Quartò, si ægrotus est obstinatus in respuenda Confessione, non est deferendus à Medico, si ipso se retrahente, grave periculum infirmis incurrat, sicuti, nec deferitur ægrotus Turca, qui obstinate respuit Baptismum, quia id esset contra charitatem. Pius autem jubet, ægrotum deferri, quando desperationis timore resipiscentia speratur infirmi, His autem dictis non obstat juramentum, datum à Medicis, illud enim intelligitur dari, secundum usum receptum.

CAPVT III.

De Potestate Ordinis, quoad absolvendum.

1. **N**ostrium hæc non est confirmare contra Hæreticos, solum Sacerdotem Ministrum esse legitimum Sacramenti Poenitentiae; id enim est ab Eugen. IV. in *Decret. Fidei*, & à Tridentino *sess.* 14. c. 6. manifestè definitum. Quare suspectus est de hæresi, qui sive Clericus, sive Laicus, cum non sit Sacerdos, Sacramentum Poenitentiae administrat, & puniendus ab Inquisitoribus, & eisdem à Fidelibus denunciandus erit.

2. Et quidem Urbanus VIII. *Apostol. Offic.* Lege etiam Bullam Greg. XIII. & Clem. VIII. de eadem hac re, addidit committentem hoc crimen, hoc est absolventem peccata, ut etiam celebrantem Missam sine Sacerdotio, si complevit ætatis annum vigesimum, debere dari Curiae seculari, ut debitæ poenae puniatur.

3. Nota quatuor. Primò, in Hispania, atque adeo in Sicilia Inquisitione non solere, ut ait Carena *l. mox citand.* poenam mortis imponi, sed alias mitiores poenas, etiam si complevit, id est audiendo peccata, & ea absolviendo, Sacramentum hoc ab ejusmodi non Sacerdote administratum fuerit.

4. Secundo nota, hunc non Sacerdotem, sic delinquentem, fieri irregularem, immò, si delictum notorium sit, etiam infamem ex De Lugo de *Sacr.* d. 18. n. 14. dicente hanc esse veriorē sententiam, citantēque Suar. lege iterum Thesaur. de *pœnis Ecclesiasticis V. Absolvo* c. 1. Sed irregularitatem hanc negat Leander de *pæn. tr. 1. c. 5. disp. 11. quest. 6.* quia non est jure expressa. Verum ego cum distinctione loquor, ut fuso declaro in *tr. de Irreg. ubi de irregul. ex prava ordinis usurpatione*, ac Laicum omnino ab irregularitate liberum, non vero Clericum, saltem quoad effectum.

Tertio nota. Si non Sacerdos nequaquam se fingat Sacerdotē aut, non velit usurpare officium Sacerdotis, sed ut merus Laicus, putans v. g. se Laicum, (ut certè, aliqui ex vulgo satis imperiti iudicant) posse moribundum absolvere, & à peccatis ipsum absolvat, hic certè, ut docet cum Gasp. Hurt. d. 2. de *irreg. diff.* 1. n. 5. De Lugo ibidem, non incurreret irregularitatem, non solum, propter bonam fidem sic operantis, sed quia ad hanc irregularitatem incurrendam (idem videtur consequenter dicendum quoad alias poenas) requiritur, quod non Ordinatus exerceat illum actum absolvendi, tanquam Ordinatus.

Quartò, Quid si quis non Sacerdos incipiat audire Confessionem, sed non conferat Absolutionem, incidet, ne in prædictas poenas.

Respondeo, vel agis, an hic sit denunciandus Inquisi-

tori? vel agis, an sit poena mortis conderendus? primo, consentient Carena de *Off. Inquis.* l. 1. c. 1. & Salles Inquisitione lib. 1. c. 1. R. 1. c. 1. de hęc etiam Tribunal spectat cognoscere de crimine condempnandi & de attentato. Si de secundo, Salles l. c. cum Salles & Freita affirmat, esse poenam mortis puniendum, non adest Hispanica Inquisitionis mitigatio, quomodo indicavimus. Carena autem l. c. cum Salles Acuña, & Sanctarello id negat. Veraque sententia probabilis est, sed probabilior hæc secunda, quia contra tur de poenis, strictior est legum interpretatio facienda. At qui solum audit peccata, & non absoluit, non est strictior, & propterea administrare Sacramentum Poenitentiae.

CAPVT IV.

De Iurisdictione necessaria ad absolvendum.

§. I. Quid ea sit?

1. **I**urisdictione in communi ex Azone. Est potestas publico introducta, cum necessitate iuris dicitur, & aequitatis statuenda. Seu clarius, Est potestas dicitur, & proferendi sententiam, absolvendo à delictis, vel imponendo poenam.

2. In nostro igitur casu iurisdictione est potestas legitima Superiore (quis ille sit dicitur §. 2.) ad iudicandum, per quam tanquam in suos subditos, possit actus Sacerdos reducere in actum eam potestatem absolvendi à culpis, & poenitentias in iungendi, quam habet Ordine Sacerdotij.

3. Hanc Iurisdictionem, quam potestatem Civitas appellare solemus, esse ad absolvendum necessarium, quæ adeo nequaquam valere Absolutionem sine illa, non mis diserte docet Trident. *sess.* 14. *cap. 7.* id autem Christus Dominus instituit, quia hoc Sacramentum Poenitentiae conveniens fuit, ut exerceatur per iudicem iudicii, in quo non valet sententia, nisi à Iudice iurisdictionem habente feratur. Considero igitur ego potestatem Ordinis esse, tanquam gradum Doctoratus per quem fit homo habilis in actu primo ad exercendum officium iudicis, potestatem vero Iurisdictionis (addita approbatione, de qua in *cap. sequenti*) esse perinde, ac momentum iudicis datum à Superiore, per quod fit in actu secundo Iudex habens jus iudicandi, id est, vel absolvendi vel puniendi. Lege Suar. alioque d. 16. de *Pæn. feli. Coninch. de Sacr.* d. 7. *dub. 2.* Averfam de *Sacr.* d. 16. *De Lugo Pæn.* d. 15. *secl.* 2.

4. Porro ex eo, quod Iurisdictione est necessaria, sequitur, Sacerdotem simplicem, id est eum, cui non commissa lata est, nulliter absolvere.

At, incurrunt poenam aliquam, si tamen absolvent Confessionibus, & à celebratione Missæ, per suspensionem ferendam. Lege Thef. de *pæn. Eccl.* p. 2. *l. 1. cap. 2.* non vero latæ sententiae. Non fieri irregularitatem merito docet De Lugo, de *Pæn.* d. 18. *num. 14.* immo irregularitas (adde) & alia poenæ *cap. præcedenti* dicta sunt contra non Sacerdotem, at hic, de quo loquimur, iam Sacerdos est.

§. II. In quonam consistat ordinaria iurisdictione absolvendi à peccatis?

1. **N**on obstantibus in præcedenti §. explicatis non sunt casus, in quibus simplex Sacerdos absolvere rite potest. Primus, si ad ipsum accedat poenitentis solis peccatis venialibus laborans. Secundus, si ad eundem accedat, habens sola mortalia, alias legitime de rectè absoluta. Tertius, si vergeat necessitas eo, quod infra latè explicabimus.

Hanc tertiam potestatem concessit ex communi for-